

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlingsgarve (ons Paasfeest)

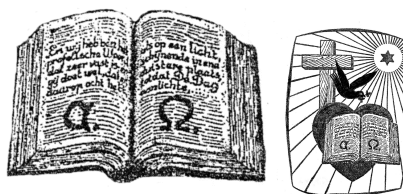
Geachte Lezer,

Het verheugd ons, u deze zeer speciale studie (in serie) te mogen overhandigen. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”.** (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap (studie) door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonde vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen en bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopend oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtels keren”.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlingsgarve (ons Paasfeest)

Laten we lezen Lev. 23: 9-14. *“En de Here sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten en zeg tot hen: Wanneer gij komt in het land dat Ik u geef, en de oogst daarvan binnenhaalt, dan zult gij de eerstelingsgarve van uw oogst naar de priester brengen, en hij zal de garve voor het aangezicht des Heren bewegen, opdat gij welgevallig zijt; daags na de sabbat zal de priester die bewegen. Gij zult op de dag waarop gij de garve beweegt, een gaaf eenjarig schaap de Here ten brandoffer bereiden, met als bijbehorend spijsoffer twee tienden fijn meel, met olie aangemaakt, ten vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de Here, en als bijbehorend plengoffer een vierde hin wijn. Tot op die dag zult gij geen brood, geen geroosterd of vers koren eten, totdat gij de offergave van uw God gebracht hebt: het is een altoosdu-rende inzetting voor uw geslachten, in al uw woonplaatsen”.*

Dit derde feest is het feest van de eerstelingsgarve die een afschaduwing is van de opstanding van Jezus Christus uit de doden. God heeft verordineerd, dat de eerstelingsgarve van de oogst bewogen moest worden door de priester voor het aangezicht van God, als een beweegoffer.

Wij zien hieruit dat dit derde feest een oogstfeest is en wel bij het begin van de oogst, want het was de eerstelingsgarve. Wat wil dit nu zeggen? Het wil zeggen, dat alles aan God toebehoort, ook de opbrengst van het land. Het is alles van Hem en daarom komen ook de eerstelingen van alles Hem toe.

Eerst moet het aan God gebracht worden, omdat alles van Hem is en als Hij de eersteling ontvangt, wordt de rest van de oogst tot grote zegen en kunnen de anderen er ook van genieten. Wij kunnen ook zeggen, dat het 't inwijdingsfeest tot de oogst was, waarmee men niet alleen de Heer ging danken, maar vooral de hele oogst aan de Heer opdroeg, opdat men een zegen zou ontvangen.

Nu zouden wij ons kunnen afvragen, wat dit oogstfeest te maken heeft met Gods verlossingsplan in Jezus Christus. Maar dit wordt ons direct duidelijk, als wij dit woord gaan onderzoeken en zien wat God hierbij verordineerd heeft, want het zijn immers Zijn gezette hoogtijden.

Wij lezen, dat God nadrukkelijk zegt, dat de eersteling van de oogst aan God gebracht moest worden in de week van het feest van de ongezuurde broden als een beweegoffer. Wat wordt ons hierin geopenbaard?

Dat het God niet alleen gaat om de oogst die het land opbrengt, wat Hem toebehoort, maar dat het God vooral gaat om de oogst die komt als vrucht van het geslachte Lam, Jezus Christus. Het gaat om de oogst die de vrucht is van het volbrachte werk van Christus en is dus een eeuwigheidsoogst.

Nu moet ik u eerst even iets duidelijk maken, want misschien zal bij sommigen van u de vraag opkomen, hoe God dit kon instellen en hoe de mensen daaraan konden voldoen, want dan moest ook maar precies die oogst rijp zijn in de week van het feest der ongezuurde broden; want het feest van het Pascha was immers in de eerste maand van het geestelijke jaar die in de zevende maand van het burgerlijke jaar was.

Nu moest de eerstelingsgarve van de nieuwe oogst aan God gebracht worden in die week der ongezuurde broden, en nu weten wij wel, dat de ene keer de oogst wat vroeger rijp is dan de andere keer. Maar nu gaan wij iets zien van de wonderbare constructie van het jaar van Israël. Israël namelijk had een maanjaar van twaalf maal 29! dag is 354 dagen, zoals God dit ingesteld had. Maar de oogstmaand hangt af van het zonejaar dat 365 dagen telde.

Er komen dus elf dagen aan te kort. Daarom voegde Israël van tijd tot tijd bij deze twaalf maanden een schrikkelmaand, en wel na de twaalfde maand van het geestelijke jaar dat is dus de maand die voorafgaat aan de maand van het Lam. De twaalfde maand werd herhaald en men had dus twee maal een twaalfde maand.

Als Israël nu aan het einde van de twaalfde maand gekomen was en zag, dat de oogst niet op tijd rijp kon zijn, dan voegde men aan het einde van de twaalfde maand zo'n schrikkelmaand in, zodat zij wisten dat veertien dagen later de oogst rijp zou zijn. Dit is Gods werk.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlingsgarve (ons Paasfeest)

Zo kwam het altijd goed, want men kon het dan wel bekijken, of de oogst in de derde week van de eerste maand rijp zou zijn en men de sikkel er in kon slaan. De oogsttijd in Israël begon in de eerste maand en eindigde in de zevende maand van het geestelijk jaar, dan was de hele oogst binnen.

In deze zeven oogstmaanden vielen ook precies de zeven feesten, daardoor zijn het ook oogstfeesten, die een beeld zijn van de ware, de eeuwige oogst, die God beoogt. God verordeneerde dat die eerstlingsgarve aan Hem gebracht moest worden in de week van de ongezuurde broden, als vrucht van het ingebrachte en geslachte Lam.

Het wordt ons nog duidelijker, als wij gaan dat er nog een bijzonderheid bij is, namelijk in **vers 11 van Lev.23:**
“en hij (de priester) zal de garve voor het aangezicht des HEREN bewegen, opdat gij welgevallig zijt; daags na de sabbat zal de priester die bewegen”.

Het wil zeggen, dat de eerstlingsgarve aan God gebracht moest worden, niet alleen in de week van de ongezuurde broden, maar dit moest ook daags na de sabbat gebeuren, die in die week viel. Het was een volle week van zeven dagen en daar valt altijd een sabbat in, wat elk jaar verschillend was.

Wat betekent dit? De sabbat is dus de zevende dag, overeenkomstig met onze zaterdag en daags na de sabbat is dus de achtste dag. Israël kende geen namen van de dagen zoals wij, want zij hadden aan de dagen van de week geen namen gegeven, maar noemde ze de eerste, tweede, derde dag enz. en de zevende dag werd de sabbat genoemd. Daags na de sabbat was bij hen de eerste dag van de week.

Maar God zegt niet, dat het op de eerste dag van de week moest gebeuren, maar daags na de sabbat en dat is de achtste dag. Dit heeft een diepe zin, als God dit zo verordeneert, want acht drukt iets bijzonder uit. Het getal acht in de Bijbel drukt iets uit, wat niet van deze wereld is, maar van de hemel, of beter gezegd, van een toekomstige nieuwe wereld. Het is het hemelleven.

Deze wereld, deze oude schepping, telt maar tot zeven en na zeven beginnen wij weer met één en kennen de acht niet als geestelijke waarde, maar natuurlijk wel als getal. Acht is een nieuwe één op een hoger plan, zoals ook in de muziek zeven volle tonen hebben en als wij één hoger komen, krijgen wij een nieuwe toon, maar van een nieuwe octaaf.

Als God hier verordeneerde, dat op deze dag (de achtste) de eerstlingsgarve aan Hem gebracht moest worden, was dit niet alleen de eerstlingsgarve van de nieuwe oogst, de natuurlijke, maar ook was het het beeld van de eerstlingsgarve van een gehele nieuwe oogst, die niet van deze wereld is, maar van boven en van de wereld die nog komen moet, het toekomstige rijk.

Dat is de nieuwe oogst, die voor God eeuwig zal zijn. In dit oogstfeest zien wij dus op wonderbare wijze de opstanding van Jezus Christus uitgebeeld. Nu gaan we eerst zien hoe God het nauwkeurig vervuld heeft in Zijn Zoon.

We hebben gezien hoe wonderbaar God het Pascha in Zijn Zoon vervuld heeft, hoe Jezus Christus als het onbevleete Godslam precies op het Joodse Pascha in de avondschemering geslacht werd, geofferd is geworden.

Het Joodse Pascha had God verordeneerd op de veertiende van de eerste maand en de Here Jezus is inderdaad gekruisigd en heeft Zich als een smetteloos offer gebracht op de veertiende van de eerste maand van het Joodse geestelijke jaar. Het is tot in de finesses vervuld.

Maar op de veertiende van dat Joodse Pascha verschoof ieder jaar en toen God in Zijn Zoon dit Pascha uiteindelijk ging vervullen, viel de veertiende van die maand op de zesde dag van de week, die wij vrijdag noemen.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlingsgarve (ons Paasfeest)

En dit is weer een nieuwe wonderbare vervulling van het plan Gods, want ook dat was geen toeval, dat de veertiende van dat jaar, waarin Jezus gekruisigd werd, juist op de zesde dag, op onze vrijdag viel.

Waarom? Omdat de Schriften vervuld moesten worden, want God heeft de mens geschapen op de zesde dag en wel aan het einde van die dag in de avondschemering.

Aan het begin van de zesde dag heeft God de grote dieren geschapen en in de avondschemering (van 's-middags twaalf uur tot 's-avonds zes uur) heeft Hij de mens geschapen, Adam. En zo heeft God ook precies aan het einde van die zesde dag de verlossing van de mens teweeg gebracht door het offer van Zijn Zoon, en daaruit de nieuwe mens doen voortkomen.

Wij weten nu, dat op de veertiende van de eerste maand het Pascha was en dat op de vijftiende het feest der ongezuurde broden begon en deze vijftiende, de eerste dag na het feest was toen een dubbele sabbat, een zogenaamde feestsabbat.

Zo kennen wij ook dubbele zondagen, zoals eerste Paasdag of eerste Pinksterdag. Deze vijftiende dus viel niet alleen op de gewone weeksabbat, maar het was tevens een feestsabbat en daarom vinden wij in **Joh. 19:312** staan: **“De Joden dan, daar het Voorbereiding was** (dit is de naam van het Pascha, de veertiende) **en de lichamen niet op sabbat aan het kruis mochten blijven want de dag van die sabbat was groot”.**

Het was een dubbele sabbat want het was de normale weeksabbat en het was de sabbat van de eerste dag der ongezuurde broden. Het feest der ongezuurde broden kon niet gehouden worden of eerst moest het lam gegeten worden, en God had verordineerd, dat de eerstlingsgarve bewogen moest worden op de eerste dag na de sabbat.

Nu gaan wij naar **Matth. 28:1**, waar ons de opstanding van Jezus vermeld wordt: **“Laat na de sabbat, teen het aanbreken van de eerste dag der week”.** En in **Joh. 12:24** sprak Jezus: **“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort”.** (De nieuwe oogst)

Toen het Paaslam geslacht was en daarmee ook de tarwekorrel in de aarde kwam, want de gekruisigde werd begraven, toen stond Hij op, precies op de tijd, die God tevoren bestemd had, dat de eerstlingsgarf voor Hem bewogen moest worden, want Jezus is de Eersteling uit de doden, de Eersteling van de nieuwe schepping, zoals geschreven staat in **1 Cor. 15:20**. **“Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn”.**

Want achter die eerstlingsgarve komt een hele oogst, maar deze oogst kan pas gezegend zijn, indien de eerstlingsgarf als beweegoffer voor God is gebracht. Zo vinden wij ook in **Col. 1:18**. **“en Hij (Jezus Christus) is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin** (zoals de eerstlingsgarf het begin van de oogst was), **de eerstgeborene uit de doden”.**

Hij is allereerst het Godslam, dat de zonde van de wereld wegdraagt en Hij is ook als plaatsvervangend Hoofd van Adams geslacht gestorven en daarmee heeft Hij de zondaar in de dood gebracht.

En heeft God Hem door Zijn eeuwige Geest opgewekt uit de doden als Eersteling van een nieuw mensengeslacht, als de Eersteling van een nieuwe schepping en dat is het geweldige, dat wij hier zien gebeuren. Toen Jezus Christus uit de doden opstond, was Hij de Eersteling van de nieuwe oogst, die eeuwig zal blijven en die God toekomt.

Zo werd de eerstlingsgarf direct naar de priester gebracht en deze moest de eerstlingsgarf als een beweegoffer voor het aangezicht van God brengen, want het werd aan God aangeboden omdat het Hem toekwam. Dit heeft een diepe zin en wat is dat wonderbaar. Het wil namelijk zeggen, dat de vrucht van Christus lijden, sterven en opstanding, aan God toekomt.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlingsgarve (ons Paasfeest)

Israël mocht niets van de nieuwe oogst eten, vóórdat eerst de eerstlingsgarf aan God gebracht was. Eerst moet God de vrucht daarvan hebben en dan kunnen de vruchten daarvan gaan eten.

Dit is in Christus weer precies vervuld. Want toen Christus opgestaan was uit de doden, zei Hij in **Joh. 20:17** tot Maria: **“Jezus zeide tot haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader; maar ga naar mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar mijn Vader en uw Vader, naar mijn God en uw God”.**

Hij moest eerst opvaren naar de Vader, opdat het voor ons welgevallig zou worden. **Lev. 23:11.** **“Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader”.** Hij is de vervulling van de eerstlingsgarf en Hij is tevens de priester. Hij bracht Zichzelf aan God, want in het Schriftwoord vinden wij, nu Hij opgestaan is uit de doden als de Nieuwe Mens, Hij nu niet meer voor Zichzelf leeft, maar voor God. Omdat deze eerste nieuwe Mens volledig aan God toekomt.

Dit wil niet zeggen, dat Jezus voor Zijn opstanding niet voor Zijn Vader leefde, maar het was een heel andere verhouding. Want Hij leefde al van eeuwigheid tot eeuwigheid als de gehoorzame Zoon bij de Vader; maar naar Zijn opstanding is Hij de Vertegenwoordiger van de nieuwe schepping en deze eerste nieuwe Mens behoort volledig aan God toe. Wij vinden dit alles in het Nieuwe Testament wonderbaar vervuld.

In **Rom. 6:10** lezen wij: **“Want wat zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; want zijn leven (Zijn opstandingsleven) betreft, leeft Hij voor God”.** De eerstlingsgarve was voor God.

In **2 Cor. 13:4** staat: **“Welnu, Hij is gekruisigd uit zwakheid, maar Hij leeft uit de kracht Gods”.** Hij leeft uit de kracht Gods voor Zijn God. Wat is hier gebeurd?

Toen Hij na Zijn opstanding naar de Vader opvoer, en zo Zichzelf aan de Vader overgaf, heeft God de eerste vrucht van het kruislijden en de opstanding van Zijn Zoon ontvangen, omdat het Hem toekwam. Wat is dit een wonderbare gedachte!

Wij ontvangen als kinderen Gods ontelbare zegeningen uit het volbrachte werk van Christus, de vruchten van Zijn lijden, dood en opstanding. Weet dit, dat voordat enig mens die vruchten daarvan smaakt, eerst God daarvan gesmaakt heeft en het zal nog veel heerlijker worden.

Wonderbare zegeningen hebben wij dag aan dag door het volbrachte werk van Jezus dood en opstanding; maar het is wonderbaar, dat God dit het eerst gesmaakt heeft, want anders had het voor ons niet kunnen komen.

In **Lev. 23** hebben wij in **vers 11** gelezen: **“en hij al de garve voor het aangezicht des HEREN bewegen, opdat gij welgevallig zijt”.**

Wie is deze gij? Het is het oude verbondsvolk Israël, opdat het welgevallig zal worden voor God en voor hen zal dit tot grote zegen worden. Omdat God deze vrucht ontvangen heeft, die voor Hem zo kostbaar is, daaruit komt voort, dat God ter wille van deze kostbare vrucht de hemel geopend heeft en dat nu de zegeningen van God uit de hemel naar ons toestromen, omdat Hij tot de Vader gegaan is.

Worden wij niet dag aan dag overstroomd met zegeningen en dit enkel en allee, omdat God zo'n welgevallen heeft aan de Eersteling, Jezus Christus, Die nu bij Hem is en Die Hij dag en nacht smaakt en proeft, en in Wie Hij al Zijn vreugde heeft.

Daarom staat in **Ef. 1:3**. **“Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus”.**

En in **vers 5b** en **6** staat: **“naar het welbehagen van zijn wil, tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmee Hij ons begunadigd heeft in de Geliefde”.**

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlingsgarve (ons Paasfeest)

Als wij daarom bidden om zegen, moeten wij niet met eigen dingen voor Gods aangezicht komen, maar als wij een volle open hemel willen hebben, dan moeten wij komen in deze Eersteling, in Zijn Naam. Het is, zoals het staat in **Lev. 23:13**. **“met als bijbehorend spijsoffer twee tiende fijn meel, met olie aangemaakt, ten vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de HERE”.**

Want dat is Christus. **Ef. 5:1-2** zegt ons: **“Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen, en wandelt in de liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven (het volbrachte werk) als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk”.**

Ziet u hoe alles vervuld wordt? De eerstlingsgarf moest een welriekende reuk zijn en Christus is de welriekende reuk.

Weet u, hoe Jacob de zegen van zijn vader verkreeg? De zegen was niet voor Jacob, maar voor de eerstgeborene, Ezau, maar Jacob kreeg de zegen van de eerstgeborene, omdat hij in de kleren van Ezau ging. Zo kwam hij bij de vader, en toen zeide deze: **“De stem is van Jacob, maar de geur is van mijn zoon Ezau”** en Izaak gaf hem daarvoor de volle zegen.

Als wij nu bidden en God hoort de stem van die broeder of zuster, dan is het niet zo best, maar komen wij in het kleed van Zijn Eerstgeborene (Christus) en in de geur van Hem, dan opent Hij de hemelvensters en geeft de volle zegen. Het is niet iets uit u en mij, ook al zijn wij kinderen Gods.

Maar vaak denkt men, dat men van God alles kan afbidden wat men wil; maar God heeft slechts één gedachte en dat is in Zijn Zoon, het Lam en wie in het Lam komt, die komt tot God. Wij moeten God groot maken in het offer van het eens geslachte Lam, maar dat bij de Vader leeft.

Nu zien wij ook de offers, die daar gebracht werden, en we zien direct dat dit ook Christus is. **Lev. 23:12** zegt: **“Gij zult op de dag waarop gij de garve beweegt, een gaaf eenjarig schaap de HERE ten brandoffer bereiden”.** Dit schaap is het Paaslam, zoals wij dit bij het Pascha gevonden hebben. Het is Christus, die gestorven is als het Paaslam, maar nu een brandoffer is.

Wat is een brandoffer? Van het brandoffer mocht niemand iets eten, want het brandoffer werd in zijn geheel op het altaar gebracht en steeg in zijn geheel op tot God, en daarom heet het in het Hebreeuws - Ola, wat betekent: opgaan tot God.

Er was niets voor de priester bij en niets voor de Israëliet, maar in z'n geheel voor God en hierin zien wij de overeenkomst met de eerstlingsgarf, die ook alleen voor God is, opdat het voor ons welgevallig zal worden.

Het was een brandoffer, niet een zondeoffer; want bij dit feest vinden wij geen schuld- en zondeoffer, omdat dit niet om ons gaat, maar om Christus, in Wie geen zonde of schuld is, want Hij is de volmaakte Heilige, aan God gelijk. Jezus leeft in de heerlijkheid en Hem is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde, maar Hij heeft daar die macht en heerlijkheid niet voor Zichzelf, maar voor God, de Vader en daardoor voor ons welgevallig.

En dit betekent voor ons de volle zegen. Veder staat in **vers 13**: **“met als bijbehorend spijsoffer twee tienden fijn meel”.** Dit is het spijsoffer, waar wij het reeds over gehad hebben, want deze twee tienden is een efa of drie maten. Dit zijn verschillende maten, maar dezelfde hoeveelheid wordt er in uitgedrukt.

Dit spijsoffer bestaat uit twee tienden fijn meel; dit is het beeld van het volmaakte, zuivere, reine en heilige leven van Christus. Hij bracht zich als een spijsoffer met olie aangemaakt. Hoe is dat gekomen?

Jezus Christus stierf en werd begraven en dit lichaam is het fijne meel, maar toen kwam de Geest van God, die in het graf viel en Hem deed opstaan uit de doden en zo werd Hij ook het spijsoffer voor God. Hij, vol van

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlingsgarve (ons Paasfeest)

de Geest van God, levende uit de Geest van God, is een liefelijke geur voor de Heer geworden. Het is het spijsoffer van het fijne meel met olie aangemaakt, ten vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de Here.

Toen deze nieuwe opgestane Mens bij God kwam in de troon, was dit een lieflijkheid voor God en God heeft in Hem al Zijn welbehagen. Maar er kwam nog iets bij: *“en als bijbehorend plengoffer een vierde hun wijn”.*

Wijn is het zinnebeeld van het bloed, want Hij, als eerstlingsgarf heeft niet alleen Zijn bloed gestort op het kruis, maar Hij is ook met Zijn bloed ingegaan in het Heilige der Heiligen, zoals wij dit vinden in **Hebr. 9:11-12**. *“Maar Christus, opgetreden als hogepriester der goederen, die gekomen zijn, is door de grotere en meer volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping, en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met zijn eigen bloed, eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom, waardoor Hij eeuwige verlossing verwierf”.*

Wat een heerlijke dingen worden hier afgeschaduwd in deze schaduwdienst. Het is rijk en machtig.

Nu wil ik u nog iets laten zien. Het eerste feest, het Pascha, werd in Egypte gevierd, want toen was Israël in het diensthuis, maar nadat zij het bloed aan de zijposten en bovendorpel hadden aangebracht, moesten zij het lam eten en binnen blijven, totdat de morgen aanbrak. Wat wil dat zeggen in de vervulling?

Wij zijn nog altijd in deze wereld, want Egypte is het beeld van deze wereld, van zonde, van het oude leven, maar wij zijn een afgezonderd volk, dat schuilt achter het bloed van het Lam, en dat in het huis van het Lam woont, om het Lam te eten, totdat de morgen aanbreekt van onze verlossing, als Jezus komt. Het tweede feest, het feest der ongezuurde broden, spreekt van een heilige wandel en die heilige wandel leidde in de woestijn.

Wij zouden zeggen dat wij toch niet in dat huis kunnen blijven en tegelijk in de woestijn trekken. In het natuurlijke gaat dat ook niet, want Israël kon niet in het huis, in Egypte, blijven en er ook dezelfde nacht uittrekken. Maar geestelijk kan dit wel, want zij zijn nog in deze wereld en wij moeten wonen in het huis van het Lam, de Gemeente, om ons daar om het Lam te scharen (want het Lam is daar het middelpunt) en om dit Lam met elkaar te eten en te schuilen achter het bloed.

Maar daaruit voortvloeiend hebben wij tegelijkertijd een nieuwe wandel gekregen. Door het Lam hebben wij een nieuw hart, een nieuwe zin, een nieuw gemoed gekregen en nu ook een nieuwe wandel in deze wereld. Waardoor deze wereld een woestijn voor ons wordt en waarin wij als vreemdelingen en bijwoners moeten leven.

Het derde feest kon Israël niet in Egypte vieren, want daar hadden zij geen oogstveld, nog in de woestijn hadden zij geen oogst, want daar leefde zij van het manna. Daarom konden zij dit feest pas vieren, totdat zij in het beloofde land gekomen waren. Wat een wonderbare opeenvolging zien wij hierin.

Doordat Jezus Christus voor ons opgewekt is uit de doden, is er iets geweldigs gebeurd. Hij, die eerst het plaatsvervangend Hoofd van Adam en zijn nakomelingschap en daarvoor gestorven is, is nu als Hoofd van de nieuwe schepping opgewekt; en waar het Hoofd is, zullen ook de leden zijn.

Toen God het Hoofd opwekte, heeft Hij ons met Christus mede opgewekt; toen God Jezus uit de doden deed opstaan en lichamelijk levend maakte, heeft God ons mede levend gemaakt. Maar Hij is niet alleen opgestaan en door God opgewekt, maar Hij is ook voor ons gezet in de hemelse gewesten en wij zijn dus daar reeds met Hem gezet.

Wat hebben wij een wonderbare God en een wonderbaar geloof! Voor de wijsheid van de wereld zijn wij dwaas, want hoe kun je nu in een huis in Egypte blijven wonen, tegelijkertijd wandelen in de woestijn en tevens al leven in het beloofde land? In de wereld kan dit niet, want zij vindt dit dwaas, maar wij mogen dit ervaren.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlingsgarve (ons Paasfeest)

Wij wonen in deze wereld en schuilen in het huis van het Lam en wij hebben dekking van Zijn bloed iedere dag nodig, want zodra wij onder dat bloed vandaan gaan, staan wij onder het oordeel en gericht van God. Het bloed van het Lam moet ons dagelijks beschermen, bewaren en reinigen, maar we hebben ook dagelijks de gemeenschap met die levende Christus nodig, om dit Lam met onze mede broeders en zusters te eten, totdat de eeuwigheidsmorgen aanbreekt.

Wij hebben ook een heilige nieuwe wandel gekregen en gaan door deze wereld als vreemdelingen en bijwoners, maar ook als herauten, die de boodschap van God verkondigen. Tegelijkertijd mogen wij met de geest en ziel al in het beloofde land wonen en hebben wij de gemeenschap der heiligen en zij wij reeds met Christus gezet in de hemelse gewesten.

Deze heerlijke vervulling lezen wij in **Ef. 2:4-6**. **“God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmede Hij ons heeft liefgehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, -door genade zijt gij behouden- en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus”.**

Nu hebben wij hier staan: **“in de hemelse gewesten”** maar de Menge vertaling zegt: **“in de hemelse wereld”**. Dit is niet deze wereld maar de nieuwe wereld, waarvan God spreekt, Zijn rijk. Dat is het beloofde land, het Kanaan der rustte. Prijst Zijn Naam!

Nu lezen wij nog in **Hebr. 12:22**. **“Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot tienduizendtallen van engelen, en tot een feestelijk en plechtige vergadering van eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen, en tot God, de Rechter over allen.”**

Wat staat er? Er staat niet, dat wij zullen naderen als iets toekomstigs, maar gij zijt genaderd. Wij zijn er dus reeds gezet, toen Jezus voor ons opstond, al is ons lichaam nog hier en al wonen wij nog in Egypte, schuilend in het huis van het Lam, de Gemeente en al wandelen wij hier nog in de woestijn, toch zijn wij al burgers van een rijk in de hemelen, zoals Paulus het ons zegt in **Fil. 3:20**. **“Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen”.**

Wij zijn dus reeds burgers in de hemel en vandaar verwachten wij ook onze Heer, die ons daar naar toe zal halen en dat is op de grote verlossingsmorgen, die aanbreekt. Dit vinden wij ook in **Col. 3:1-4**. **“Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. Bedekt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want gij zijt gestorven en uw leven is veborgen met Christus in God”.**

Wij hebben al gezien, hoe Jezus Christus eerst als plaatsvervangend Hoofd van Adam en zijn nakomelingen, gestorven is voor onze zonden; maar hoe Hij nu als het nieuwe Hoofd van de nieuwe schepping opgestaan is. Zoals alle mensen van nature uit Adam voortgekomen zijn, uit het hoofd van de oude schepping, zó komen allen, die in Christus geloven en Hem aanvaardden als hun leven uit het nieuwe Hoofd, Christus, voort.

Of zoals alle mensen van nature uit Adam geboren zijn (want Eva werd uit Adam genomen), zo zijn allen, die tot de nieuwe schepping behoren, nu uit Christus, de nieuwe Adam, geboren. Zo is Christus ons Hoofd en wij zouden ook kunnen zeggen, dat Hij ons aller Moeder is, want wij zijn in en door Hem geboren. Hoe wonderlijk het ook moge klinken, wij zijn van nature uit Adam voortgekomen en Adam droeg ons allen in zijn lichaam, al zijn wij nu zoveel duizend jaar na Adam geboren. Naar menselijk verstand is dit onbegrijpelijk en toch is het zo. Want het is het zaad uit Adam, dat zich steeds verder voortgeplant heeft.

Nu zien wij ditzelfde wonder bij de nieuwe schepping, want toen God Jezus Christus uit de doden opwekte, was in het lichaam van Hem, dat in het graf lag, de zondaar mede gestorven en toen God door Zijn Geest dat gestorven lichaam van Jezus deed opstaan en veranderde in dat onverderfelijke lichaam, heeft Hij in dat

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlingsgarve (ons Paasfeest)

lichaam ons en allen die nog tot geloof zullen komen, mede doen verrijzen. In de oude schepping zijn wij geboren uit een vader en moeder, die uit Adam geboren zijn; maar in de nieuwe schepping zijn wij geboren uit en in het lichaam van Gods Zoon en uit de eeuwige Geest van God de Vader.

Zo zijn wij nu waarlijk uit God geboren. Het was niet de wil van een man, zoals onze natuurlijke vader ons verwekte, maar het was nú de wil van God, de Vader, Die ons verwekte, toen Hij in Christus ons opnieuw baarde door Zijn Geest en door Zijn Woord.

Dat Woord is de verkondiging van Christus in Zijn dood en opstanding, zoals ook **1 Petr. 1:23 en 25** ons zegt: **“als wedergeboren, en niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en blijvende woord van God” en “maar het woord des HEREN blijft in der eeuwigheid. Dit dus is het woord, dat u als evangelie verkondigd is”.**

Van nature was het vergankelijke zaad van onze vader, die een sterfelijk, zondig mens was, maar nu zijn wij niet uit het vergankelijke zaad, maar uit het onvergankelijke zaad geboren en dat is het zaad van God. Wat is dat? God heeft ons voortgebracht door het levende en blijvende Woord van God en het levende Woord is Christus.

De evangelie verkondiging is de verkondiging van Jezus Christus als de Zoon van God, Die als het Lam Gods voor onze zonden gestorven is en is opgewekt tot onze rechtvaardiging. *Dat* evangelie is het levende Woord van God; het levende Woord van God is het zaad van God, is de Zoon Gods. Zo zijn wij in het lichaam van de Zoon opnieuw geboren geworden door Zijn kruisdood en opstanding uit de doden en God Zelf heeft dat met Zijn eeuwige Geest bewerkt.

Zo staat het ook in **1 Petr. 1:3**. **“Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop”.**

Zo zien wij, dat wij door de opstanding van Jezus Christus wedergeboren zijn geworden. De apostelen brachten ook met grote kracht in hun getuigenis de opstanding van Jezus Christus uit de doden, want dit stond centraal bij de prediking van het Lam. Niet alleen Zijn kruisdood, maar Zijn opstanding, want als Hij niet was opgestaan zou Zijn kruisdood vergeefs geweest zijn. In Zijn kruisdood heeft God alleen de dood van onze oude mens, de zondaar, bewerkt, maar als het daarbij gebleven was, dan waren wij dood gebleven.

Maar dank God, dat Hij niet alleen de zondaar gedood heeft in het lichaam van Zijn Zoon, maar Hij heeft Hem ook in het lichaam van Zijn Zoon doen verrijzen (opnieuw geboren doen worden) als een nieuwe schepping, naar Zijn eigen beeld. Zo bewerkte God onze dood aan het kruis in het lichaam van Christus, maar door de opstanding van Zijn Zoon gaf Hij ons het nieuwe leven en uit deze kracht moeten wij ook leven.

Dit zegt ook **Rom. 8:11**. **“En indien de Geest van Hem (God de Vader), die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont”.**

Hier zien wij, dat het Nieuwe Testament spreekt van een opstanding uit de doden, maar er is ook een opstanding van de doden, die reeds in het Oude Testament door de profeten werd verkondigd aan het einde der dagen. Maar een opstanding uit de doden was iets geheel onbekends, totdat Christus dit ging openbaren. Het was een Goddelijk geheimenis, want Christus is een Goddelijk geheimenis.

Dit is zeer belangrijk en hoewel dit juist één van de grondzuilen van het Christelijk geloof is - want als Jezus niet opgestaan was tussen de doden uit, dan zou ons geloof ijdel en vruchteloos zijn - is het zeer bedroevend dat vele Christelijke kerken deze opstanding niet leren en nog altijd een opstanding van doden verkondigen aan het einde der dagen.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlinsgarve (ons Paasfeest)

De eerste apostelen en eerste Christenen verkondigden met grote kracht de opstanding uit de doden in Jezus. (Hand. 4:1,2)(33). Dit komt ook heel duidelijk uit in **1 Cor. 15:51**, waar Paulus zegt: **“Zie, ik deel u een geheimenis mede”**.

Dit was dus niet bekend en nooit verkondigd door de profeten van het Oude Testament, het was een verborghenheid. Maar deze werd nu door de apostelen en door de Heilige Geest geopenbaard. **“Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden (gelovigen in Christus) zullen onvergankelijk opgewekt worden”**.

Dat dit ook aan de vrome Joden onbekend was, blijkt duidelijk uit **Marc. 9:9 en 10**. **“En terwijl zij van de berg afdaalden, verbood Hij hun, dat zij iemand zouden vertellen, hetgeen zij gezien hadden, voordat de Zoon des mensen uit de doden zou zijn opgestaan. En zij hielden dit woord vast en trachtten onder elkander te weten te komen, wat het was, uit de doden opstaan”**.

Zij wisten wel van de opstanding van de doden aan het einde der dagen, want het was hen van kindsbeen al geleerd in de synagoge (**Joh. 11:23-24**), maar van de opstanding tussen de doden uit wisten zij niets.

Jezus ging het hun verkondigen, want het was een geheimenis dat in Christus is, omdat Hij de Opstanding en het Leven Zelf is.

Er is een groot onderscheid en Jezus leert dat ook verder in **Luc. 14:14**. **“En gij zult zalig zijn, omdat wij niets hebben om u terug te betalen. Want het zal u terugbetaald worden bij de opstanding der rechtvaardigen”**. Dat is de opstanding tussen de doden uit. Het zijn geen rechtvaardigen van zichzelf, maar die door Jezus gerechtvaardigd zijn.

Zo zijn wij nu rechtvaardigen, die hun geloof vestigen op Hem en zich verenigd hebben met het Lam. Zoals de Rechtvaardige Jezus Christus opstond tussen de doden uit, zo zullen ook de rechtvaardigen deel hebben aan deze heerlijke opstanding uit de doden.

Wij kinderen Gods blijven dus niet liggen, maar wel de onrechtvaardigen.

Jezus spreekt hier ook over in **Luc. 20:35-36**. **“maar die waardig gekeurd zijn deel te krijgen aan die eeuw en an de opstanding uit de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk genomen. Want zij kunnen niet meer sterven; immers, zij zijn aan de engelen gelijk en zij zijn kinderen (grondtekst: “zonen”) Gods, omdat zij kinderen (grondtekst: “zonen”) der opstanding zijn”**.

Jezus spreekt hier van een groep, die waardig gekeurd wordt om deel te krijgen aan de komende eeuw, het rijk Gods en van de opstanding uit de doden.

Hier zien wij weer door de Schrift vermeld, de eerste opstanding, die wij ook een vóóropstanding kunnen noemen, die de opstanding der rechtvaardigen is. Dit slaat dus niet op de opstanding van de doden, want daarvoor behoeft men niet waardig gekeurd te worden; integendeel, vele goddelozen zouden willen fat er geen opstanding meer was.

Vandaar dat velen graag hun lichaam laten verbranden en ook liefst de as ergens uitstrooien. Want men denkt in zijn dwaasheid, dat men daarmee God kan verhinderen, dat zij zullen opstaan.

Zelfs de grootste goddelozen zullen moeten opstaan bij de opstanding van de doden ten jongste dagen, want het zal een opstanding zijn ten gerichte en allen zullen uit de graven komen, daar zij allen zullen moeten verschijnen voor de grote witte troon.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlingsgarve (ons Paasfeest)

Namelijk allen, wier namen niet geschreven staan in het boek des levens van het Lam. Zij worden in de poel des vuurs geworpen, wat de tweede dood is, waaruit geen opstanding meer is en komen op de plaats die ook voor satan en zijn engelen bereid is.

De rechtvaardigen, die waardig gekeurd zijn om deel te verkrijgen aan de opstanding uit de doden, kunnen niet meer sterven, zoals ook het Hoofd niet meer kan sterven. Jezus heeft onvergankelijk, onsterfelijk leven in Zijn opstandingslichaam en kan in der eeuwigheid niet meer sterven.

Zo mogen ook wij, die waardig gekeurd zijn, deel krijgen aan die toekomstige eeuw door de opstanding uit de doden. Hoe worden wij daar waardig voor gekeurd? Door ons best te doen, braaf en fatsoenlijk te leven, of vroom en godsdienstig te zijn?

Nee, maar door slechts met gehele overgave te aanvaarden, hetgeen God ons in het Lam gegeven heeft en God in het Lam te ontmoeten, want het zijn immers Zijn gezette hoogtijden. Het Lam is nu onze waardigheid. Prijst God!

Zo vermeldt ook de Schrift het in **Openb. 20:4-6**. *“En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven, en (ik zag) de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die nog het beest noch zijn beeld hadden aanbeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang. (Let nu goed op!) De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding; over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, (die) duizend jaren”.*

Tussen deze twee opstandingen liggen ten minste duizend jaren. De laatste opstanding van alle doden ten gericht vindt op één moment plaats, want dan zullen zij moeten opstaan en verschijnen voor de grote witte troon aan het einde van het duizendjarige vreedrijk, dat nog moet komen.

Maar de eerste opstanding heeft plaats in verschillende fasen. Zij is begonnen op de Paasmorgen, wat nu al bijna tweeduizend jaren gelden is. Toen is ons Hoofd opgestaan, en zoals het geslachte Lam de oorzaak is van een heilige wandel, zo is de opgestane Christus de oorzaak van onze opstanding uit de doden.

Toen Jezus opstond nam Hij al een klein aantal Oud Testamentische gelovigen mede, die hun geloof op Hem gericht hadden. Wie dat zijn zegt de Schrift niet, maar het was een eerste triomf. Wij lezen dit in **Matth. 27:51-53**. *“En zie, het voorhangsel van de tempel schreurde van boven tot beneden in tweeën, en de aarde beefde, en de rotsen scheurden, en de graven gingen open en vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt”.*

Nu geeft dit de indruk, dat dit gebeurde bij Jezus sterven, maar dat is niet zo. Bij zijn sterven was er wel een aardbeving en gingen de graven reeds open, maar zij werden niet eerder levend, vóórdat Jezus opstond uit de doden.

Want dat konden zij ook niet, daar niemand kan deel krijgen aan de opstanding uit de doden, vóórdat eerst het Hoofd opgewekt is, wat ook staat in **vers 53**. *“En zij gingen uit de graven na zijn opstanding en kwamen in de heilige stad, waar zij aan velen verschenen”.*

Velen hebben hen gezien en dus ook geweten wie het waren, maar het is niet opgeschreven. En wij mogen geloven, waarom God dit deed, want anders zouden wij een kerk van zulke heiligen gekregen hebben, en dan zou Jezus niet als de Eersteling aanbeden zijn en de eer ontvangen hebben, want Hem alleen komt alle eer toe.

Dan zouden wij misschien niet alleen de opstanding van Christus verheerlijkt hebben, maar ook die van Abraham en anderen. Zoals Maria nu ook reeds als een opgestane verheerlijkt wordt en volgens de Rooms Katholieke kerk ook al ten hemel gevaren is.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlinsgarve (ons Paasfeest)

Als deze heiligen verschijnen, dan verzwijgen zij altijd hun naam. Ik denk bijvoorbeeld hoe aan Sadho Soendar Sing dikwijls ontslapen heiligen verschenen zijn en als hij vroeg, wie zij waren antwoordden zij: “Wat doet onze naam ertoe of wat wij geweest zijn”. Zij hebben nu een nieuwe naam en die zegt ons toch niets.

Toen op de berg der verheerlijking Mozes en Elia verschenen en Petrus in de fout viel en zeide: zal ik hier drie tenten opslaan”, gingen Mozes en Elia direct in de wolk en sprak een stem: **“Deze is Mijn Zoon, de Geliefde, hoort naar Hem”**. Geen verheerlijking van heiligen, maar wel de verheerlijking van de Heilige, Jezus Christus.

Hem alleen moet alle eer, lof en dank worden toegebracht, want dat is de gedachte van de Vader. Maar ieder in zijn eigen rangorde; vervolgens die van Christus zijn bij zijn komt. Het gaat hier dus om degenen die het eigendom van Christus zijn, de gelovigen in Hem, die op zullen staan tussen de doden uit bij Zijn komst in de lucht, om Zijn Gemeente thuis te halen, want nog gebeuren moet, zoals wij ook in de volgende feesten zullen zien.

Dan zullen alleen, die in Christus ontslapen zijn, opstaan. Van de volgende fase leert ons het boek de Openbaring enige geheimenissen. Als de Gemeente weggenomen is van deze aarde, dan komt er een ontzettende boze tijd op deze wereld, waarin de antichrist hier de heerschappij heeft, en daar zullen velen nog tot geloof komen, maar moeten het met de marteldood bekopen.

Er zullen dan ontzettende vervolgingen van gelovigen zijn, allereerst van de Joden, die tot waarachtig geloof komen, maar ook nog eens een grote schare uit de heidenen. Vele naam Christenen uit vele kerken en kringen zullen in die dagen tot het licht komen.

Nu zijn zij nog niet wedergeboren, maar maken een vormchristendom uit. Zij geloven wel in God en Christus, maar zijn niet wedergeboren omdat het hun nooit gepredikt is en zij menen door een kinderdoop reeds zalig te zijn. Zo staan zij op één lijn met Israël, is ook niet ongelovig, het gelooft in God en e profeten. Zo zal voor velen, die oprecht zijn, door de grote verdrukking, het licht opgaan.

Want als de Gemeente weg zal zijn, zal dat voor de hele wereld een ontzettende schrik wezen. Dit gebeurt niet in het verborgene, evenmin als die paar heiligen, die opstonden en aan vele in Jeruzalem verschenen zijn. Vele zullen er door wakker worden, maar zij moeten door de grote verdrukking heen.

Er zijn vandaag leringen, die zeggen, dat de Gemeente door de grote verdrukking moet. Deze verkeerde leringen zijn ontstaan, omdat men niet een juist begrip heeft van de grote verdrukking, die de tijd is, waarin Gods oordeel over deze wereld zal gaan.

Voor iedere wedergeborenen, is het oordeel gedragen door Christus op het kruis, waar Hij voor ons onder Gods oordeel kwam. Daarom kunnen Gods kinderen nooit ten tweede malen onder Zijn oordeel moeten doorgaan. Door deze grote verdrukking zullen dus de niet wedergeborenen pas goed wakker worden, evenals het onwedergeboren Israël, dat als het overgebleven derde deel als volk tot wedergeboorte komt.

De enkeling uit Israël, die nu tot geloof in Christus komt, behoort tot de Gemeente. Degenen, die in de grote verdrukking tot geloof komen en dit met de marteldood zullen moeten bekopen, zullen vlak voor de tijd, dat Jezus met Zijn Gemeente terugkeert naar de aarde om de antichrist te verdoen en Zijn Vrederijk op te richten, ook nog deel krijgen aan de opstanding tussen de doden uit.

De twee volgende fasen der eerste opstanding zien wij in **Openb. 7**, waar de 144.000 uit Israël verzegeld werden en die in **Openb. 12** weggevoerd wordt tot God als het kind van de vrouw. Terwijl in **Openb. 11** de twee profeten in Jeruzalem opgewekt en opgenomen zullen worden.

De ontslapenen zullen eerst opstaan uit de doden en dan zullen wij, nog overlevende, direct daarop in één ondeelbaar ogenblik veranderd worden en met het opstandingslichaam overkleed worden en tezamen met

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlingsgarve (ons Paasfeest)

hen de grote ruimtevaart beginnen, die door God voorbereid is. Het zal een talrijke schare zijn, die zonder raketten haar ruimtevaart ten hemel zal maken.

De ruimtevaart van de hedendaagse techniek, is een afschaduwning van wat komen zal. Waarom is de wetenschap heden zo druk bezig met de ruimtevaart? Omdat de wonderbare, grote ruimtevaart der heiligen gaat komen, en grote gebeurtenissen werpen hun schaduwen vooruit.

Satan tracht immers altijd de na-aper van God te zijn. En dat men zich in de wereld zo druk bezig houdt met de ruimtevaart, is het bewijs, dat de grote ruimtevaart van de Gemeente komende is.

Zo zien wij dus, dat aan de eerste opstanding zullen deel hebben: Eerst de Gemeente, en dan een grote schare van rechtvaardige heiligen, in en door de grote verdrukking tot geloof gekomen zijn, en daarna de 144.000 uit Israëls twaalf stammen verzegelden, terwijl tenslotte ook de twee profeten, die in Jeruzalem vermoord zullen worden, door God ten hemel zullen worden gevoerd.

Openb. 11:1-12. “En mij werd een riet gegeven, een staf gelijk, met de woorden: Sta op en meet de tempel Gods en het altaar en hen, die daarin aanbidden. Maar laat de voorhof, die buiten de tempel is, erbuiten, en meet die niet; want hij is aan de heidenen gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden, tweeënveertig maanden lang. En ik zal mijn twee getuigen lastgeven om, met een zak bekleed, te profeteren, twaalfhonderd zestig dagen lang. Dit zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaren, die voor het aangezicht van de Here der aarde staan. En indien iemand hun schade wil toebrengen, komt er vuur uit hun mond en het verslindt hun vijanden; en indien iemand hun schade wil toebrengen, moet hij zó de dood vinden.

Dezen hebben de macht de hemel te sluiten, zodat er geen regen valt gedurende de dagen van hun profeteren; en zij hebben macht over de wateren, om die in bloed te veranderen en om de aarde te slaan met allerlei plagen, zo dikwijls zij willen.

En wanneer zij hun getuigenis zullen voleindigd hebben, zal het beest, dat uit de afgrond opkomt, hun de oorlog aandoen en het zal hen overwinnen en hen doden. En hun lijk (zal liggen) op de straat der grote stad, die geestelijk genaamd wordt Sodom en Egypte, alwaar ook hun Here gekruisigd werd. En uit de volken en stammen en talen en natiën zijn er, die hun lijk zien, drie en een halve dag, en zij laten niet toe, dat hun lijken in een graf worden bijgezet. En zij, die op de aarde wonen, zijn blijde en verheugd over hen en zullen elkander geschenken zenden, omdat deze twee profeten hen, die op de aarde wonen, gepijnigd hadden.

En na [die] drie en een halve dag voer een levensgeest uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan en grote vrees viel op (allen), die hen aanschouwden. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen: Klimt hierheen op! En zij klommen naar de hemel op in de wolk, en hun vijanden aanschouwden hen”.

Dat hun lijk drie en een halve dag in Jeruzalem op de straat zal liggen, zal door de hele wereld gezien kunnen worden. Dit kan niet anders dan door wereldtelevisie, waartoe de TV reeds gekomen is om Gods Woord in vervulling te doen gaan.

Maar alle volken zullen dan ook zien, dat die twee profeten door God opgewekt en opgenomen zullen worden, dat overal grote vrees zal veroorzaken. De wereldtelevisie zal het ook mogelijk maken, dat het beeld van het beest, dat in Jeruzalem opgericht zal worden, in de hele wereld aangebeden zal worden.

Want als dat beeld op het scherm verschijnt van de televisietoestellen, die overal aangebracht zullen zijn, zal een ieder moeten knielen om het te aanbidden. Een ieder die dat niet doet, gaat onverbiddelijk naar de brandstapel. Omdat zij Christus niet gewild hebben, zullen zij moeten knielen voor de afgod, die zij gewild hebben of ze moeten sterven om Christus wille.

Tot zover volgende week starten wij met het vierde feest dat God viert.

De Heer Zegene u. Amen.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

vierde avond: het derde feest dat God viert, de Eerstlingsgarve (ons Paasfeest)

Amen.